

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 11. Mutis duobus subuenitur, eorumq, alteri lingua restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

nam spectare coepit. Nocte quadam acri oculorum dolore excitus è somno, in ipso grabato, vbi iacebat, submittit genua venerabundus: Deiparam Lauretanam enixe inuocat: veniam à Deo, luminumque sanitatem per eam exposcit. si voti compos fiat, se Aedem Lauretanam aditurū vouet. Et votum Deo, Deiparæque cordi fuit. Cum recubisset Thomas, dulci correptus somno paulisper quieuit. Inde euigilans orti iam solis lucem sanis, ac vegetis oculis lætus hausit.

*Mutis duobus B. Virgo subuenit, alteri linguæ vsu,
alteri exsectam linguam restituens.*

Cap. X I.

NEc in cæcos B. Virgo benignior, quam in mutos fuit. Ioannis Vbaldi Patauini clarissimi copiarum Ducis paruus filius comitali oppressus morbo, vsu amiserat linguæ. Iam triennium mutus, atque æger iacebat, cum eius pater desperata medicorum ope, Lauretanæ Virginis implorauit auxilium. Et auditæ paternæ pro filio preces. Extemplo puer pristinam non tantum linguæ, sed corporis quoque diuinitus recuperat sanitatem. Igitur anno M. D. LXIII. Lauretum à patre adductus: Deiparæ Virgini ab utroque grates actæ: vota impense reddita: tota res Lauretano Præfidi, alijsque compluribus enarrata. Cæterum illud, vel maxime admirabile. Samnitum Prætor Lauretum petens Ciuitellam diuerterat. Ibi nefarium hominem apprehendit assuetum in Deum, ac Virginem Lauretanam, impia subinde verba iactare. Ergo infensus ira, protinus exempli prodendi causa, væsanam magniloquentiam exsecta sacrilego lingua vindicauit. Neque hoc contentus, eundem in custodiam traditum asseruari sedulo iubet, quoad ipse Laureto regressus decerneret, an esset poena grauiore multandus. Itaque miser ille supplicio

*Ann. Lawo.
Rier.*

A a sumpto

sumpto æger, intentato sollicitus aliquando resipuit, & scelere in cultum verso, dies noctesque Lauretanam Virginem tacitis placare precibus, votisque institit, obsecrās, ut infensam sibi Proregis leniret irā: daretque facultatem animi labes sacra confessione expiandi. Nec ingratae Virgini, irritaeve exstiterunt impij hominis resipiscentis preces. Haud multo post species Deiparae illi in somnis oblata est iubentis eum bono animo esse: breui fore, ut custodia emissus ad Lauretanam Aedem pergeret: ibique peccata confiteretur, nouae linguae subsidio. Praedictionem comprobauit euentus. Experrecto quaedam quasi lingua renasci coepit, qua haud sane ægre sensa exprimeret mentis. Et Prorex Laureto reuersus re cognita, parcendū existimauit, cui Virgo ipsa pepercisset. Confestim igitur eum liberum dimittit monitum, ut suo posthac periculo scaperet. Datisque ad Poenitentiarios litteris miraculi testibus, Lauretum destinat gaudio gestientem ad vota reddenda. Quo vbi venit, haud magis Proregis epistola, quam res ipsa miraculi fidem omnibus fecit. Quippe patefacto oris hiatu (mira dictu, mirabilior visu res) simul recisam linguam, simul lingulam quandam subnascentem videbant, & tamen vbi ille vellet, quanquam blefo ore, audiebant loquentem. Neque hic stetit res. Postquam domum reuertit, sacris mysterijs bis, terue perceptis, noua lingua ad iustam magnitudinem nouo excreuit miraculo. Itaque Lauretum denuo ad agendas Deiparae grates profectus, ijs ipsis, qui exsectam paulo ante linguam viderant (quorum ex numero Raphael Riera fuit, qui hanc memoriae prodidit) immortalis B. Mariae dono renatam ostendit, cunctis rei nouitate atque admiratione attonitis, & tam eximium, tamque illustre miraculum B. Virgini gratulantibus.

Indens